

Hoeveel kostte dat nu weer ?

Ikzelf vind niets plezieriger dan te speuren in oude reisgidsen — zo mogelijk van meer dan 100 jaar geleden — op zoek naar gegevens en verwijzingen naar het oude Oostende. Onlangs nog kreeg ik een «Guide Conty» onder handen van 1879. Ik heb toen een paar prijzen genoteerd. Een overzicht, kwestie van te weten hoe de kostprijzen allemaal gestegen zijn.

Een volpensionverblijf in een kusthotel kostte tussen de 7 en 10 fr., een rit per omnibus (trein) : 50 centiem. Voor een ritje per koets werden er diverse prijzen gehanteerd : voor een rit betaalde je 1 fr., per uur : 1,5 fr., na 22 u. tot 01 u. diende er 0,5 fr opleg te worden betaald en 's nachts (van 1 tot 4 u.) bedroeg de toeslag 1 fr. per uur. Draggers, in het station en bij de maaltboten, konden worden gehuurd voor 0,5 fr (om bagage tot 25 kg te dragen) ; het dubbele werd aangerekend in gevallen dat de reiskoffers tot 50 kg. wogen.

Een zeebad, waarbij men met een badkar tot aan het 'groot' strand werd gebracht kostte 1 fr, daarin was het gebruik van de kar inbegrepen. Wie aan het klein strand ging baden, diende slechts 0,8 fr. te dokken. Hierbij mocht maximaal 40 minuten worden gebaad. Voorts was het verboden om badkarren te verhuren aan mensen die niet van plan waren om in zee te zwemmen.

Een courant tijdsverdrif in Oostende was het vissen met kruisnetten vanop het staketsel (ca. 1870)

Van visbak tot Kursaalstoel

Om voor een dag een windzeil of een zonnenscherm mét twee stoelen te huren, diende er 1 fr. neergeteld. Een ezeltje om op het strand een wandeling te maken kostte per half uur 50 centiem. Wie een pony prefereerde moest voor een zelfde tijdsduur het dubbele betalen.

Om voor 1 à 2 uur een zeetocht te maken in een roeiboot, met twee roeiers, werd er 6 fr. aangerekend, indien er drie roeiers ter beschikking stonden was de vraagprijs 8 fr.

Visnetten om, vanop het staketsel te vissen, konden voor 1 fr. per uur worden gehuurd. Om naar de andere

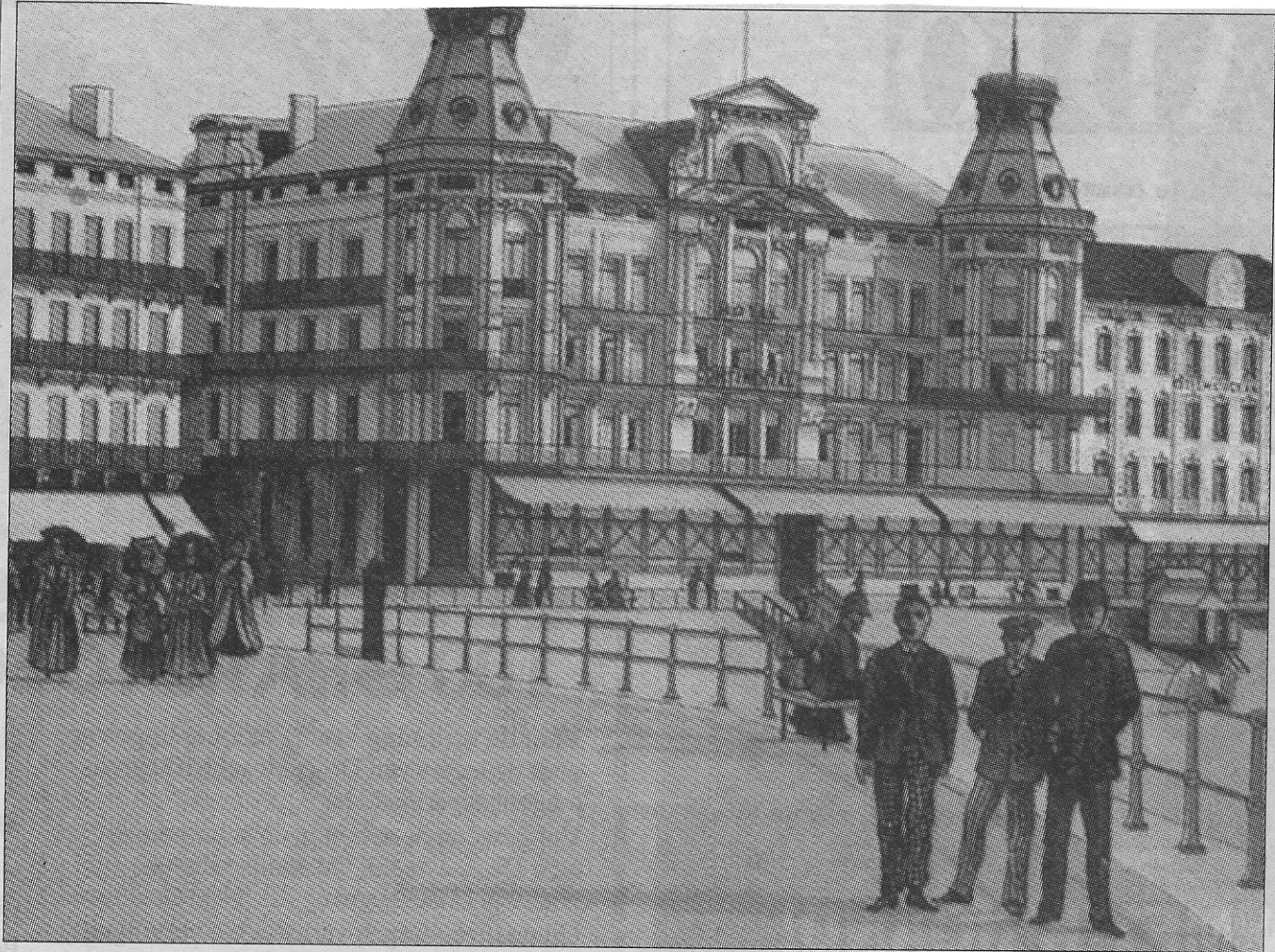
kant van de haven te worden overgezet diende men 10 ct. te betalen.

Een Kursaalabonnement voor vier dagen kostte 9 frank, voor 15 dagen was dat 45 fr. Een gezin met maximaal vier leden betaalde voor een abonnement van vier dagen 25 fr., 60 fr voor 15 dagen en 120 fr. voor een heel seizoen. Wie één dag aan duivenschieten wou doen diende hiervoor 10 fr. neer te tellen ; een lidmaatschap voor een vol jaar kostte 75 fr. Om een heel seizoen te mogen hengelen in het Maria Hendrikapark diende er voor een abonnement 3 fr. te worden betaald.

Luxe

Kwestie van de duurte van

bovengenoemde prijzen te kunnen inschatten geven we nog mee dat een arbeider op het einde van de vorige eeuw zo'n 2 fr. per dag verdiende, een bediende iets meer en een werkster iets minder. Het zal dan ook niemand verwonderen dat de zopas opgesomde tijdsverdriften en uitstappen niet waren weggelegd voor de doorsnee Oostendenaar. Die moest zich tevreden stellen met een (gratis) bedevaart of het gaan bekijken van de Heilige Bloedprocessie in Brugge en de Boeteprocessie in Veurne. Voor de soldaten bestond het reizen — o, ironie — hoofdzakelijk in de verplaatsingen die ze verplicht dienden te maken. Reizen waarvoor niet zelden een erg zware tol werd betaald...

Een beeld van de belangrijkste hotels aan de Oostendse zeedijk waar men voor één nacht volpension tussen de 7 en 10 fr. moest betalen (ca. 1870).